

villingen nedsat til 1,6 Mill. Kr. og med følgende mærkelige Motivering: 1,6 Mill. Kr. vilde være tilstrækkeligt paa indeværende Aars Budget, idet man fra tidligere Tider havde Bevillinger paa indtil 7 Mill. Kr., som man kunde anvende til Anskaffelse af rullende Materiel. Jeg ved ikke, efter hvilken statsretlig Regel man paa den Maade mener at kunne undlade paa Finansloven at optage Udgifter, som faktisk skal afholdes i det paagældende Finansaar, fordi man paa et eller andet tidligere Tidspunkt har haft en Bevilling til saadanne Formaal, og saa opføre Beløbet paa Tillægsbevillingsloven. Men selv om det statsretslig set vilde kunne tillades — hvad jeg nu ikke mener det kan —, er det i hvert Fald regnskabsmæssigt fuldkommen forkert kun at optage 1,6 Mill. Kr. paa Bevillingsregnskabet, naar man ved, der skal bruges 6—7 Mill. Kr. Det er meddelt mig af Ministeriet for offentlige Arbejder, at man gerne skulde bruge 5—6 Mill. Kr. paa denne Konto paa Tillægsbevillingsloven — man synes altsaa at være noget mere beskeden end den tidligere Minister for offentlige Arbejder —, men ikke desto mindre belastes altsaa indeværende Aars Budget med disse 5—6 Mill. Kr. ekstra.

Jeg skal endvidere nævne, hvad jeg allerede havde Lejlighed til at gøre opmærksom paa under Sommersamlingen, at der henstaar ubevilgede Udgifter paa ca. 3½ Mill. Kr. til den internationale Kommission i Sønderjylland, Beløb, som er afholdt i tidligere Aar, men som stadig opføres paa Kassebeholdningen som værende i Behold, medens de faktisk er brugt til Dækning af Udgifter — de er blot aldrig ført paa nogen Bevillingskonto og er derfor aldrig blevet opført som regnskabsmæssige Udgifter.

Det samme gælder for Landbrugsministeriets Vedkommende en gammel Kornkonto paa 1 Mill. Kr., som for længst burde være ført til Udgift, men regnskabsmæssigt stadig opføres under Kassebeholdningen som værende i Behold, idet der ikke er givet nogen Udgiftsbevilling paa dette Beløb.

Jeg anser det for aldeles nødvendigt i indeværende Aar at faa vedtaget Udgiftsbevillingerne, saaledes at disse Konti kan passere Regnskabet som Udgifter, og jeg anser det for urigtigt, at det tidligere Ministerium ikke for længst har ført disse Udgifter over en Udgiftskonto, men det vilde naturligvis have belastet Udgiftssiden paa de Finanslove og Regnskaber, som er aflagt, og derfor har man skudt dem ud til Fremtiden. Jeg mener ikke, det er rigtigt at lade saadanne Udgifter staa,

de bør afholdes snarest muligt, og jeg beklager kun, at det er blevet skudt over til den socialdemokratiske Regering at faa bevilget de Udgifter, som den tidligere Regering har afholdt.

Ja, det er kun Eksempler, jeg har nævnt her. De kunde mangfoldiggøres yderligere og mangfoldiggøres stærkt, men jeg skal blot fremhæve, at disse Eksempler tilsammen giver en Ekstraudgift for indeværende Finansaar paa 28 Mill. Kr.: Statsgældsrenter 10 Mill. Kr., Tilskud til Privatbaner 5 Mill. Kr., Byggearbejder, Lerches Gaar dog Statsskolerne, 2 Mill. Kr., Tilskud ifølge Boliglovene 1½ Mill. Kr., Bevilling til rullende Materiel har jeg regnet til 5 Mill. Kr., Kornkontoen 1 Mill. Kr., den internationale Kommission 3½ Mill. Kr. Det giver tilsammen 28 Mill. Kr. paa disse faa Poster, og disse 28 Mill. Kr. mere end sluger det paa indeværende Aars Finanslov budgetterede Overskud.

Jeg tror, man vil give mig Ret i, at det er en vanskelig Opgave at administrere en saadan Finanslov, men den nuværende Regering har gjort sit bedste for at indføre den Sparsommelighed, der er nødvendig for at faa Budgettet til at holde; vi har gjort det i den Tid, der er gaaet af indeværende Finansaar, og vi vil fortsætte dermed i Resten af Finansaaret. Vi vil søge gennemført den yderste Økonomi, som kan forenes med vedtagne Love og Regler om, hvilke Udgifter der skal afholdes, og det er mit Haab, at Rigsdagen i denne Henseende vil yde Regeringen den nødvendige Støtte, naar der bliver Tale om Tillægsbevillinger, som jo kan komme til at influere paa Økonomien i indeværende Finansaar.

Som Eksempel paa, hvilke Foranstaltninger Regeringen har foretaget for at gennemføre denne Økonomi, skal jeg tillade mig at oplyse om, at man gennem Statsministeriet den 25. Juni 1924 udsendte et Cirkulære til samtlige Statsmyndigheder om disse Sparsommelighedsbestræbelser. Vi var blevet klare over, hvor nødvendigt det var at tage alvorligt fat, og vi mente derfor, at vi maatte søge at virke paa alle Omraader. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle Stykker af dette Cirkulære:

„Som et Led i Bestræbelserne for under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold at nedbringe Statens Udgifter og tilvejebringe Balance paa Statens Budget har Finansministeriet anset det for paa krævet at indskærpe Betydningen af, at de paa Finansloven for indeværende Aar